

Mirjana Kalacanović

09.09.2025. 00:10

Pogledano: 49 puta

Moj početak

Kad sam prestala da se nadam da ću te školske godine početi raditi u školi, 16.septembra je uslijedio poziv tadašnjeg direktora moje škole sa pitanjem da li bih radila u jednom područnom odjeljenju u selu na 16 km udaljenom od mjesta u kojem živim. Pristala sam, naravno.

Jutro sunčano, škola mala, seoska, a u učionici umiljati pogled mojih đaka. Pri tom prvom susretu znala sam da sam na pravom mjestu, da je to poziv koji me ispunjava, čini srećnom i korisnom.

Nije bilo lako, četiri učenika i tri razreda u odjeljenju. Upoznavali smo se međusobno, đaci su se upoznavali sa gradivom, a ja sa profesijom koju sam odabrala. Djeca su učila i rasla, a profesionalno sam rasla i ja s njima. Nastavu i učenje je obilježio rad, često smijeh i dječije "koškanje", a veliki odmor miris toplih uštipaka i kafe koje bi spremila naša teta Nada. Nisu nam smetali svi nedostaci, kojih nije bilo malo. Imali smo dobru volju i želju za učenjem, druženjem, igrom i bliskošću. Bili smo kao porodica.

Ta školska godina je prošla brzo, radno, ali i veselo i razigrano.

Danas, kada se sjetim ovih početaka, prisjetim se lijepih trenutaka i uspomena.

Collections

Autorski tekstovi

Čas kad sam počeo_la